

ĐẠI DỊCH, ĐẠI SUY THOÁI, ĐẠI TỔNG THỐNG

Hoàng Ngọc Nguyên

Tính đến giữa tháng tám, chúng ta chỉ còn 80 ngày nữa là biết nước Mỹ tương lai sẽ như thế nào, và tất cả tùy thuộc vào vận số nước Mỹ, sự công tâm và lương tri của người Mỹ, cho dù là màu da của họ có thể khác nhau nhiều nhưng chúng ta phải biết nhìn về một hướng. Vấn đề chính là cái đầu và con tim của cả người da trắng và người da đen. Chưa kể người Latino, người da vàng, da đỏ... Thời thế đang diễn biến rất phức tạp. Chúng ta đang sống giữa một thời đại nghiệp – và dường như chẳng loại trừ ai!!! Cho nên lãnh đạo là câu hỏi mấu chốt hiện nay.

Về phía Cộng Hòa, tổng thống đương nhiệm Donald Trump đương nhiên đứng ngồi không yên, mặc dù sự ủng hộ đảng con voi dành cho ông là vô điều kiện. Vô tiền khoáng hậu. Ông có nói gì, đại dịch coronavirus vẫn ngoài tầm kiểm soát, bởi vì ông chưa hề tỏ ra tha thiết đối với trách nhiệm lãnh đạo đất nước trước thử thách hiểm có này. Thay vì dồn sức vào việc chống coronavirus người dân ắt phải cảm kích, ông lại cứ nói “thế nào đại dịch cũng qua đi”, và ông chỉ quan tâm đến

việc mở cửa trở lại nền kinh tế để gia tăng cơ may tái đắc cử của ông. Điều đáng ghi nhận ở đây là cho đến ngày 21-4, ban đặc nhiệm quốc gia chống đại dịch vẫn họp báo hàng ngày do ông Trump và Phó Tổng thống Mike Pence chủ tọa với cả chục viên chức y tế chung quanh để tạo niềm tin. Nhưng ngày hôm đó, ông Trump đại ngôn, xúi dục người ta lấy thuốc tẩy uế lau bàn lau ghế Lysol ra chích vào người để phòng dịch, giới khoa học lắc đầu chán ngán, người dân ngơ ngẩn sững sờ, cho nên ông Trump quyết định người dân chẳng đáng được xem show họp báo nữa. Đúng ba tháng sau, ông Trump họp báo trở lại, nhưng từ đó cho đến nay, ông chủ trương độc diễn, bởi vậy mới lại có cuộc họp báo ngày 11-8, ông khoe coronavirus đang bị đẩy lùi nơi nơi, chỉ để cho người ta lại ngơ ngẩn nhìn nhau, bởi vì tháng bảy vừa qua số trường hợp nhiễm virus lên cao, tháng tám người ta chưa thể nói gì, nhưng số trường hợp trung bình hàng ngày trong 12 ngày đầu tháng vẫn lên đến hơn 53.000, và ngày 12-8, số người chết lên mức 1.493, là cao nhất kể từ ngày 15-5! Trong khi đó, Trump và Pence tán dương không ngưng miệng thành quả kinh tế bộc phát mạnh trong đại dịch, nhưng sự thực vẫn là sự thực: Tổng sản lượng quốc nội (GDP) trong quý 2 đã mất đến 32.9%! Và tỷ lệ thất nghiệp trong tháng bảy là 10.2%. Những con số này đã nói đủ khủng hoảng kinh tế đang đổ xuống đầu người dân!

Về phía Dân Chủ, người ta đang nô nức lên đường. Sự đề cử ông Joe Biden, 77 tuổi, đã chính thức với một đại hội trên mạng sau giữa tháng này, và sự chọn lựa của ông Biden cũng đã trở thành chính thức: bà Kamala Harris, 55 tuổi, thượng nghị sĩ của tiểu bang California, đứng phó cho ông. Đó là một sự lựa chọn xứng đáng và rất khôn ngoan của ông Joe Biden. Bà còn trẻ và rất thông minh, linh hoạt. Bà có nhiều kinh nghiệm chính trị để một mai... Ông Biden đã 77. Chỉ có ông Trump không hiểu, nhưng ông Biden thừa biết chuyện gì cũng có thể xảy ra. Bởi vậy mà ông Biden nổi tiếng sợ coronavirus. Bà Harris cũng có màu da “thích hợp” cho nhu cầu chính trị hiện nay: vừa có gốc châu Phi (cha), gốc châu Á (Ấn Độ) vừa Mỹ La Tinh Jamaica (sinh trưởng). Bà xuất thân từ một gia đình học thức cao, sự nghiệp thành đạt, có địa vị trong xã hội. Bà là nữ thượng nghị sĩ da đen đầu tiên của Thượng Viện Mỹ. Và cũng là một nữ ứng cử viên da đen đầu tiên trong một liên danh của một đảng lớn. Chọn bà Harris, ông Biden đã hoàn thành được ba mục tiêu: da màu, phụ nữ và có năng lực, kinh nghiệm. Bà còn có tinh thần tự chủ, độc lập mà chúng ta không thể thấy ở Mike Pence, phó bù nhìn của Trump (nhờ ông, chúng ta học được chữ lackey hay sycophant).

Điều đáng nói là bà Harris xứng đáng mà những người khác không được lựa chọn cũng xứng đáng không kém. Như bà Gretchen Whitmer, Susan Rice, Elizabeth Warren, Tammy Duckworth, Stacey Abrams, Tammy Baldwin, Karen Bass... Chúng ta hẳn phải giật mình khi thấy nhiều nữ chính trị gia uy tín, có tư cách đến thế trong đảng Dân Chủ. Như thế mới thấy cái tai hại của bà Hillary Clinton bốn năm trước đây.

Một điểm cũng có thể ghi lại ở đây. Trong đại hội đảng Dân Chủ ra mắt ứng cử viên tổng thống và phó, hai cựu tổng thống Bill Clinton và Barack Obama lên tiếng, và hai bà Hillary Clinton và Michelle Obama cũng phát biểu. Gần đây, bà Obama đã thổ lộ bà bị “rối trí” (depressed) vì cơn đại dịch và sự bất công chủng tộc (racial injustice). Tất cả bốn người nay đều nói lên hiểm họa có tính sống còn của đất nước hiện nay là Donald Trump, ông đang làm cho mọi người, mọi tuổi phát điên, và bởi vậy không chỉ người Dân Chủ mà cả những người độc lập và ngay người Cộng Hòa cũng phải “đứng lên”, nói sự lựa chọn có tính cách quan điểm của mình vào thời điểm này. Người ta cũng đưa ra lời cảnh giác: Phải coi chừng manh tâm phá cuộc bầu cử bằng cách này hay cách khác – làm điều ông Trump đã sẵn sàng. Hai diễn giả khác là Bernie Sanders và cựu Thống đốc Ohio, John Kasick. Ông là người Cộng Hòa đã thất vọng vì đảng của mình suy bại không thoát được sự kèm tỏa của Donald Trump.

Đó chính là vấn đề hiện nay. Một đảng Cộng Hòa đang trên bờ vực suy thoái trước trách nhiệm lịch sử, tê liệt trước một tổng thống lộng hành.

Ông Trump đang thừa hiểu trong một cuộc bầu cử bình thường năm nay chắc chắn ông phải thất bại, ít nhất là vì đại dịch và kinh tế suy thoái nặng, trong khi con người hiêu thắng đầy âm mưu của ông buộc ông phải tìm một cách nào để vẫn là nhà lãnh đạo chuyên chính chưa từng có tại Tòa

Bạch Ốc, ngang tầm cỡ các hoàng đế Putin và Tập Cận Bình. Ông không hiểu hai ông Putin và Tập còn trẻ hơn ông, và được một cơ chế chính trị thoái hóa đồng lõa. Nước Mỹ chắc chắn không thể tệ như thế - trừ phi kết quả khác đi.

Ông Trump đòi dời bầu cử và đã bị phê phán nặng nề bởi cả hai đảng. Ông chống chuyện bỏ phiếu bằng thư, và cũng bị phê phán nặng nề. Ông nói đảng Dân Chủ chuyên bầu cử gian lận - thế nhưng ông đắc cử năm 2016 nhờ cơ chế cử tri đoàn lạc hậu! Ông nói xấu ông Biden (Biden chống Chúa, Biden sẽ tịch thu hết súng của người Mỹ, Biden sẽ bắt mọi người học tiếng Hoa...). Người ta nhún vai vì quá quen với cách nói bịa đặt của ông. Trong họp báo ngày 8-8, khi nhà báo Paula Reid của ABC hỏi tại sao ông thích dựng chuyện, ví dụ như chính ông Obama ban hành Luật về Lợi ích Y tế của Cựu chiến binh năm 2014, nhưng Trump đã hơn trăm lần nói mình ký luật đó, ông Trump đã bỏ ngay phòng họp báo vì thấy bị “xúc phạm” – hay vạch trần... Và người ta nay cũng quen chuyện Trump ưa bỏ ngang các cuộc họp khi người ta nói gì không hợp lỗ tai ông mà ông không biết nói lai thế nào.

Ngày thứ tư, chúng ta có dịp thấy ông Biden và bà Harris cùng đứng bên nhau, dĩ nhiên không “tay trong tay”, nhưng cùng lên tiếng trên diễn đàn tại Wilmington, Delaware, trước các nhà báo tự “social distancing”. Họ cho rằng ông Trump mắc bệnh ca cẩm rất nặng (giống như đàn bà bị áp bức dưới thời phong kiến), nhưng rõ ràng vô năng lực và rồ rết làm cho nước Mỹ “tả tơi tan hoang” trong mọi chuyện. Ông Biden nói rằng “sự lựa chọn của cử tri Mỹ vào tháng 11 năm nay sẽ quyết định tương lai nước Mỹ trong một thời gian dài, rất dài sắp đến”. Ông nói: “Donald Trump đã lên tiếng tấn công, gọi bà Kamala là xấu tính (nasty), ca cẩm bà chơi xấu những người ông ta bỏ nhiệm”. Ông còn nói: “Đó chẳng phải là điều gì đáng ngạc nhiên, bởi vì ca cẩm là nét độc đáo của Donald Trump, hơn hẳn bất cứ tổng thống nào trước đây”. “Có ai còn ngạc nhiên là Donald Trump luôn luôn có vấn đề với phụ nữ mạnh, cho dù bất cứ ai”. Ông Biden cũng công kích cách Trump xử lý đại dịch, sự thay đổi khí hậu, tỷ lệ thất nghiệp và “cổ xúy văn hóa chính trị kích thích thù hận chủng tộc nhằm gây phân hóa trong quần chúng”.

Bà Harris nói: “Đây là thời điểm chúng ta nhìn thấy hậu quả thực sự cho nước Mỹ với lối chơi của Trump. Tất cả những gì chúng ta quan tâm, nền kinh tế, sức khỏe người dân, an toàn trẻ em, thế đứng đất nước... đều đang bị đánh đổ. Nước Mỹ đang khẩn thiết cần có lãnh đạo, nhưng chúng ta lại có một ông tổng thống quan tâm đến mình hơn là người đã bầu mình lên”. Bà nhấn mạnh: “Donald Trump đã thừa hưởng một nền kinh tế bộc phát mạnh nhất trong lịch sử từ Barack Obama và Joe Biden. Và rồi, như tất cả những gì ông thừa kế, ông đều làm hỏng cả. Đó là những gì đang xảy ra bởi vì chúng ta đã bầu lên một người không có năng lực – đất nước đang tan hoang, và uy tín của chúng ta trên thế giới toi tả khắp nơi”.

Đáp lại, Trump nói bà Harris đã “rớt như một cục đá” (dropped like a rock) trong tranh cử tổng thống, nay đang tìm cách “bò lên lại”. Ông nói ông mừng hết lớn vì Biden chọn bà, là “người tệ nhất trong số những người Joe ngái ngủ lựa chọn”, Thế mà ông lại sợ! Ông nói bà là người nasty, meanest, cực tả, cap tiên... Mới nhất, hôm 13-8, ông đưa ra giả thuyết bà Harris không phải là ứng cử viên hợp pháp vì cha mẹ bà không phải là công dân Mỹ khi sinh bà ra. Dường như những từ Trump dành cho bà Harris như “nasty” và “mean” là ông lấy từ mình mà ra. Cây nhà lá vườn! Ông đã đe dọa ngưng các ngân khoản yểm trợ bổ sung 25 tỉ cho ngành bưu điện bởi vì ông chống lại chuyện bỏ phiếu bằng thư có hại cho việc ông tái đắc cử và lợi cho việc bầu cử gian lận của phía Dân Chủ!

Người ta vẫn chưa hiểu vì sao ông Trump muốn có thêm một nhiệm kỳ nữa, bởi vì trong lịch sử nước Mỹ chưa có một tổng thống nào tai tiếng xấu xa như thế. Tất cả những gì ông có thể hay phải làm cho Phtin ông đều đã làm: giám quân khỏi Đức, khỏi Triều Tiên... để giảm áp lực cho Nga ở châu Âu và Đông Á. Biền khỏi Trung Đông: Syria, Iraq và Afghanistan... để nhường Trung Đông cho Nga. Giảm quan hệ của Mỹ với các đồng minh chiến lược trong khối NATO để cho Putin không cảm thấy bị kềm chế ở Đông Âu nữa.

Giả sử như Nga lại giúp ông thắng thêm một nhiệm kỳ nữa, ông sẽ làm gì để trả ơn đây? Dâng hai tay nước Mỹ cho Putin?